

Bronvermeldingen – EHRM-jurisprudentie m.b.t. vrijheid van meningsuiting en vermeende verheerlijking van terrorisme

Kokkinakis t. Griekenland, EHRM 25 mei 1993, nr. 14307/88

Bevestigt het legaliteitsbeginsel en dat wetten voldoende duidelijk en voorzienbaar moeten zijn om burgers in staat te stellen hun gedrag te reguleren.

The Sunday Times t. Verenigd Koninkrijk (nr. 1), EHRM 26 april 1979, nr. 6538/74

Legt uit dat beperkingen op uitingsvrijheid 'voorzienbaar' moeten zijn, zodat burgers weten wat wel en niet strafbaar is.

Handyside t. Verenigd Koninkrijk, EHRM 7 december 1976, nr. 5493/72

Bepaalt dat uitingsvrijheid ook geldt voor uitingen die 'offend, shock or disturb', omdat dit inherent is aan een democratische samenleving.

Stomakhin t. Rusland, EHRM 9 mei 2018, nr. 52273/07

Het Hof oordeelde dat politieke geschriften die scherpe kritiek leveren op de staat bijzondere bescherming genieten, tenzij er een directe oproep tot geweld is.

Zana t. Turkije, EHRM 25 november 1997, nr. 18954/91

Bevestigt dat veroordelingen wegens steunbetuigingen aan terroristische groeperingen alleen gerechtvaardigd zijn bij een dwingende maatschappelijke noodzaak en als de uiting direct aanzet tot geweld.

Gözel en Özer t. Turkije, EHRM 6 juli 2010, nr. 43453/04 en 31098/05

Het Hof oordeelde dat de enkele publicatie van teksten van een verboden organisatie niet strafbaar mag zijn zonder directe oproep tot geweld.